16/01/2019

Ο Μητρ. Φιλαδελφείας κ. Μελίτων για τον μακαριστό Μητρ. Σιατίστης

/ Γνώμες

Ὑπό Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Μελίτωνος

Στίς 11 τρ.μηνός Ἰανουαρίου, ὁ χαράσσων τάς ταπεινάς ταύτας εὐχαριστηρίους καί ἀποχαιρετιστηρίους γραμμάς εἶχε τήν μεγάλην εὐλογίαν καί τό προνόμιον τῆς τελευταίας ἐπικοινωνίας μέ τόν ἐν οὐρανίοις θαλάμοις ἤδη αὐλιζόμενον μακαριστόν καί ἀλησμόνητον Μητροπολίτην Σισανίου καί Σιατίστης κυρόν Παῦλον, τόν ἐκ Χαλκίδος, διά συγκεκριμένην ἱεράν ἐκκλησιαστικήν πρωτοβουλίαν, διά τήν ὁποίαν ἐξέφρασεν ἄπαξ καί δίς τήν εὐγνωμοσύνην του ὁ ἀείμνηστος, εὐχαριστήσας με ἐγκαρδίως.

Ὁ εὐλαβῶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ σκήνους σου ἐν ἐκτενεῖ προσευχῇ νοερῶς ἱστάμενος ἐλάχιστος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς σου ἐν τῇ Αὐλῇ τοῦ κλεινοῦ καί ἀειφώτου Φαναρίου, ἀείμνηστε Γέροντα, ὀφειλετικῶς ὑποκλίνεται καί ἀσπάζεται τήν σεπτήν μορφήν σου, καταθέτων ὀφειλετικῶς καί τά ἰδικά του αἰσθήματα εὐλαβείας καί τιμῆς διά τήν μακράν καί ἀθόρυβον, πάντοτε ὅμως ἀποτελεσματικήν, διακονίαν καί προσφοράν σου, τήν ἐκκλησιαστικήν, τήν ποιμαντορικήν, τήν κηρυγματικήν, τήν κοινωνικήν, τὴν εὐρυτέραν, τήν γνωστήν καί ἄγνωστον, τήν ἄρρητον, πλήν ἐν

πλαξί καρδίας τῶν πανορθοδόξων καί μάλιστα τοῦ ἀπορφανισθέντος ποιμνίου σου καί τῶν συναδελφῶν σου Ἱεραρχῶν, τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τῶν μοναστικῶν ἀδελφοτήτων σου, ἰδιαιτέρως τοῦ Μικροκάστρου, γεγραμμένην καί μεμαρτυρημένην, τήν ὁποίαν ὡς φανεράν καί ἀφανῆ εὐεργεσίαν ἀπεκδεχόμεθα οἱ πάντες καί διακηρύττομεν.

Ὅταν πρό τριετίας ἔσχον τήν εὐκαιρίαν τῆς πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῆς Καλυβιανῆς καί εἰς τόν Ἅγιον Μηνᾶν τοῦ Ἡρακλείου Κρήτης καί ἐδιδάχθην πολύ ἀπό τό ἀκραιφνές ὀρθόδοξον φρόνημά σου καί τό ἀπαράμιλλον ἐκκλησιαστικόν ἦθος σου, ὅταν ἔλαβα πρό ἐτῶν τό ἐκ τῆς πολλῆς ἀγάπης σου ὑπερβολικῶς ἀποτιμοῦν τήν ταπεινήν μου ἐκκλησιαστικήν διακονίαν συγκινητικόν γράμμα σου, τό ὁποῖον φυλάσσω ὡς ἱερόν κειμήλιον καί ὡς “Θεοῦ δῶρον”, ὅπως σοῦ ἔγραφα τότε, **ὅταν ἀντηλλάξαμεν ἀδελφικάς σκέψεις κατά τήν ἐν ΚΠόλει τόν παρελθόντα Σεπτέμβριον συγκληθεῖσαν ὑπό τήν σεπτήν προεδρείαν τοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου Ἱεράν Σύναξιν τῆς Ἱεραρχίας** τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καί Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὅταν, τέλος, μόλις πρό τεσσάρων ἡμερῶν συνωμιλήσαμεν τόσον ἁπλᾶ καί ἐγκάρδια καί εἰλικρινά διά τά ἱερά συμφέροντα τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους μας, καί, τώρα, ὅταν ἐδέχθην τό ἄγγελμα τῆς κοιμήσεώς σου ἐν Κυρίῳ καἰ ἀνέγνωσα τάς μαρτυρίας και τά ἐγκώμια συναδελφῶν μας ἁγίων Ἱεραρχῶν, μέ προέχουσαν τήν τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ ἁγίου Γουμενίσσης κ. Δημητρίου, ἔκρινα ἀδελφικόν χρέος ἐν προσευχῇ νά πλέξω αὐτάς τάς ὀλίγας λέξεις ὡς ἀντίδωρον εὐχαριστίας, ὡς ὀφειλετικήν ἀντιπελάργησιν, διά τά ὅσα πολλά καί μεγάλα προσήνεγκες ὡς πιστός οἰκονόμος τῆς Χάριτος, Γέροντα ἀοίδιμε, εἰς τήν δίδυμον ἱεράν ὑπόθεσιν τῆς Μητρός μας Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους μας, προασπίζων πάντοτε νικηφόρως δι’ ἔργων πού ἀντέχουν εἰς τόν πανδαμάτορα χρόνον καί διά τῆς γραφίδος σας, μέχρι τέλους, τά ἱερά συμφέροντά των.

Σήμερα, 16 Ἰανουαρίου 2019, προσκύνησιν τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, σέ προπέμπομεν εἰς τήν αἰωνιότητα, πλησίον τοῦ Πλάστου σου, τόν ὁποῖον ὑπεραγάπησες καί ἐκενώθης διά τήν ἀγάπην Του, ὡς ἄξιος διάδοχος τοῦ ἀειμνήστου ὁσιακῆς βιοτῆς καί πολιτείας προκατόχου σου Μητροπολίτου Ἀντωνίου, ἀπό τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν σου Ναόν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τῆς ἱστορικῆς Σιατίστης, μέ λύπην πολλήν καί θλίψιν κατ’ ἄνθρωπον διά τόν ἄωρον ἀποχωρισμόν. **Σέ διαβεβαιούμεθα ὅμως συγχρόνως, ὅτι ὁ κόπος σου οὐκ ἐγεννήθη εἰς κενόν. Ἀνεδείχθης ἀληθῶς ἄλλος σύγχρονος Νέστωρ,** ἀντιμετωπίσας ἐν τοῖς ποικίλοις σταδίοις τοῦ ματαίου τούτου κόσμου πάντοτε ἀποτελεσματικῶς τούς ποικίλους «Λυαίους», τούς ἐπιβουλευομένους τά ὅσια καί τά ἱερά μας, ὡς μαρτυροῦν, σύν ἄλλοις, καί τά σαφῆ, μεστά καί πνευματικά κείμενά σου, εἰς τά ὁποῖα ἅπαντες μετά προσοχῆς ἐνδιατρίβομεν.

Δεόμεθα δέ πάντες οἱ γνωρίσαντες καί ἀγαπήσαντές σε, ὅλοι εἰς ὅσους “ἐμόρφωσας” τόν Χριστόν καί περιζωσάμενος τό λέντιον τῆς θυσίας τούς

διηκόνησες κενωτικῶς, τοῦ δεσπόζοντος τῆς ζωῆς καί κυριεύοντος τοῦ θανάτου Κυρίου τῆς δόξης νά σέ κατατάξῃ ἐν χώρᾳ ζώντων, παρά τάς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὅπου ἦχος καθαρός ἑορταζόντων, διά νά συνεχίζῃς ἄδων τό μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς περιγράφεται ἐν τῇ φρικτῇ Ἀποκαλύψει τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Ἀπ. 10,7), δοξάζων τρισαγίοις ἄσμασι τόν σε καλέσαντα καί δόξασαντά σε ἐπί τῆς γῆς Κύριον τοῦ ἐλέους καί τῶν οἰκτιρμῶν καί πάσης παρακλήσεως, **δεόμενος καί ὑπέρ ἡμῶν τῶν ζώντων καί περιλειπομένων καί ἰδιαιτέρως ὑπέρ τοῦ ἀπορφανισθέντος ποιμνίου σου καί τῶν μοναστικῶν ἀδελφοτήτων τῆς ἐν χηρείᾳ ἤδη ἀπό προχθές ἱστορικῆς καί μαρτυρικῆς ταύτης Ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου. Ἀμήν.**